

Arrest

nr. 182 088 van 9 februari 2017
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Pakistaanse nationaliteit te zijn, op 23 november 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 oktober 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2017 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 februari 2017.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. GOOSSENS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché J. VERSTRAETEN, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

A. Feitenrelaas

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te bezitten, een soenniet te zijn, afkomstig uit Ghakka Mittar, Wazirabad in de provincie Punjab, Pakistan. U zou daar uw ganse leven blijven wonen tot op het moment dat uw problemen startten en u Pakistan diende te verlaten. U verklaarde dat u in januari 2015 homoseksueel was geworden toen u een relatie startte met uw neef H. A. . Op 31 maart van datzelfde jaar was niemand thuis toen u aan het vrijen was met uw partner. Plots kwam uw vader thuis en betrapte hij jullie. Hij zou jullie beiden hard slaan. Jullie buurman, een wahabiet, kwam dat te weten en ging het klikken in de moskee. De priester in de moskee vertelde het daarop verder aan Jamaat-e-Dawa. Zij verzamelden zich en pestten sindsdien uw vader omwille van uw homoseksualiteit. U werd daarop vastgebonden, keer op keer geslagen door uw vader en men kwam vaak naar uw huis om uw

ouders te vragen hun zoon over te geven. U verliet evenwel af en toe het huis. Uw vader besloot om uw partner op te zoeken om hem te doden. U was bezorgd en belde snel naar uw partner, maar uw vader kwam dit te weten, nam uw GSM af en sloeg u. U had toch nog contact met uw partner en sprak samen met hem af om het land te verlaten. U smeekte finaal uw jonge broer om u los te maken en vluchtte zo 's nachts weg. Na uw vertrek is uw vader toch nog naar het huis van uw partner geweest, bedreigden ze zijn jongere broer H. S. A. en braken ze de arm van zijn moeder. U verliet Pakistan op 2, 3 of 4 mei 2015 en reisde via Iran naar Turkije. Daar zou u afspreken met de jongere broer van uw partner, waarna u met drie de reis verder zette richting Griekenland. U zou er zo'n twee maanden wonen alvorens verder te reizen. Via Macedonië, Servië, Hongarije, Oostenrijk en Duitsland reisde u samen naar België waar u op 12 of 14 september 2015 zou aankomen en een asielaanvraag indiende.

Ter staving van uw relaas legde u een originele zelfgeschreven verklaring van uw vriend Z. voor en een kopie van de identiteitskaart van uw vriend Z. . Na afloop van het gehoor diende u ook een origineel 'ongetrouwd' –certificaat en uw identiteitskaart in. Nog later diende u ook een screenshot van uw Facebook-pagina in.

Uw partner en neef, H. A. (OV 8.122.118) bevindt zich eveneens in België en diende om dezelfde redenen als de uwe een asielaanvraag in. Zijn broer, H. S. A. (OV 8.122.115) bevindt zich ook in België en vroeg omwille dezelfde problemen ook asiel aan.

B. Motivering

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiäre Beschermingsstatus kan worden toegekend. U bent er immers niet in geslaagd een gegronde vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming aannemelijk te maken en wel om volgende redenen.

U verklaarde de Pakistaanse nationaliteit te hebben en vervolging te vrezen (of te hebben ondergaan) omwille van uw seksuele geaardheid. Het CGVS is in het licht van de elementen van uw dossier, echter niet overtuigd dat u homoseksueel bent (Gehoorverslag CGVS, d.d. 29 augustus 2016, p. 14). Ondanks het feit dat het CGVS rekening houdt met het gegeven dat het niet gemakkelijk is op objectieve wijze uw seksuele geaardheid te bewijzen, mag het CGVS wel van een asielzoeker die zichzelf identificeert als homoseksueel verwachten dat hij overtuigend is voor wat zijn beleving en zijn levensweg met betrekking tot zijn seksuele geaardheid betreft. Het CGVS mag met andere woorden van een asielzoeker die zegt een vrees te hebben of een risico te lopen omwille van zijn homoseksualiteit een omstandig, gedetailleerd en coherent relaas verwachten.

In casu werd ten eerste vastgesteld dat uw verklaringen over uw vermeende geaardheid en de bewustwording daartoe allerm minst kunnen overtuigen. Zo verklaarde u dat u eigenlijk nooit gevoelens had gehad voor een jongen vooraleer u uw partner ontmoette. Meer zelfs, u gaf eveneens aan dat u voordien zelfs een relatie had met een vrouw. U zou pas homoseksueel **geworden** zijn toen u uw partner ontmoette (CGVS, p. 8 & 14). Dat u hiertoe geen bewustwordingsproces zou hebben doorlopen, maar het eerder plots leek te gebeuren is hoe dan ook opmerkelijk. Toen u dan gevraagd werd wat u dan eigenlijk voelde tijdens deze (zij het korte) bewustwording, gaf u aan dat u nooit iets had gedaan met iemand omdat u daar nooit de kans toe kreeg (CGVS, p. 14). Gevraagd of u dan nooit gevoelens had gehad voor mannen voordien, verwees u opnieuw meteen naar het seksuele karakter en gaf u aan dat u soms zin had, maar u zich kon inhouden (CGVS, p. 14). Gevraagd wat u dan voelde toen u het besef kreeg dat u homoseksueel was, gaf u aan dat dat u nooit verliefd was geweest op een man en het pas besepte toen u samen met uw partner was. U had er voordien nooit bij stilgestaan (CGVS, p. 14). Gevraagd wat er dan anders was, gaf u nogal summier aan dat u andere gevoelens heeft bij uw partner dan bij vrouwen (CGVS, p. 14). Toen u bovendien gevraagd werd of u eigenlijk homoseksuele kennissen had in uw land, antwoordde u dat dat niet het geval was, aangezien u een "gewone jongen" was (CGVS, p. 15). Het is bijzonder opmerkelijk dat u naar u zelf zou verwijzen als een gewone jongen en op een dergelijke manier zou spreken over homoseksuelen. **Dat u dergelijke moeite zou hebben om zich enerzijds hiermee te vereenzelvigen of om ook maar enigszins een beetje over uw gevoelens tijdens uw bewustwordingsproces te praten, maar telkens zou verwijzen naar fysieke contacten doet afbreuk aan uw geloofwaardigheid. Op geen enkel moment was u namelijk in staat om duidelijk de ontdekking van uw seksualiteit uit te drukken.** Hoewel u verklaarde u al vaker gevoelens te hebben gehad voor jongens, wijzen uw uitlatingen eerder op

een flagrant gebrek aan ervaringen en overtuigen ze geenszins het Commissariaat-generaal van de authenticiteit van uw verklaringen. Een seksuele geaardheid is een identiteit, een wezenlijk deel van iemands persoonlijk en gaat niet louter over daden en gedrag maar ook over gevoelens en beleving. **Dat u hier nooit leek te hebben bij stilgestaan doet afbreuk aan uw beweringen.**

Ten tweede slaagde u er ook niet het CGVS te overtuigen een relatie te hebben gehad met Adeel HaniH. Zo werd gevraagd om de relatie tussen u en uw partner te schetsen. U verklaarde nogal summier dat uw partner goed kan praten, een goede persoon is en u heeft gekust op het voorhoofd (CGVS, p. 20). Gevraagd wat zijn kwaliteiten en gebreken dan zijn, kwam u niet verder dan het feit dat hij goed voor u zorgt en u op uw gemak bent bij hem (CGVS, p. 21). Verder leek u enkel te weten dat uw partner ooit een relatie had gehad met een vrouw, maar leek u niet op de hoogte te zijn van zijn actuele bisexualiteit (CGVS, p. 22). **Dat u uw partner op dergelijke oppervlakkige en weinig overtuigende manier zou omschrijven is weinig ernstig te noemen.** Verder had u ook geen enkel idee wanneer hij geboren was, noch kende u de naam van zijn moeder (CGVS, p. 9). Vervolgens gaf u aan dat u in januari 2015 voor het eerst seksueel contact zou hebben gehad met elkaar (CGVS, p. 13), dit terwijl H. A. meende dat dit in december 2014 moet geweest zijn (Gehoorverslag H. A. CGVS, d.d. 3 augustus 2016, p. 10). Dat u dergelijke essentiële zaken over uw partner niet leek te weten is bevreemdend.

Het is in dit licht ook bijzonder opmerkelijk dat u geen enkele foto zou hebben van u en uw partner, samen in Pakistan (CGVS, p. 20). De video die uw partner wilde tonen tijdens het gehoor (Gehoorverslag Adeel Hanif, p. 25), die u samen met hem zou hebben gemaakt voegt verder niets toe aan uw dossier. Zo gaf hij immers zelf aan dat u dergelijke video in België hebt gemaakt, met het oog op uw asielaanvraag (Gehoorverslag H. A. , p. 25). Niet alleen onderstreept dit het ernstig gesolliciteerd karakter ervan, het toont in ieder geval enkel aan dat u eenmalig seks heeft gehad elkaar, maar wijst geenszins op een homoseksuele relatie.

Ten derde blijkt uit het gehoor bij het CGVS dat u over het algemeen een bijzonder geringe kennis heeft over de homoseksuele gemeenschap, noch in Pakistan noch in België. Zo werd er reeds op gewezen dat het bijzonder opmerkelijk is dat u zou vermelden geen homoseksuele mensen te kennen in Pakistan en u op de koop toe naar zichzelf zou verwijzen als zijnde een “normale jongen” (CGVS, p. 15). Toen u bovendien gevraagd werd naar de homoseksuele gemeenschap in Pakistan antwoordde u dat “de homoseksuelen daar anders zijn, het laten doen door meerdere mensen en u niet zo’n homoseksueel was”. Gevraagd of u ooit naar dergelijke plaatsen ging gaf u aan dat u slechts één plaats kent waar u naartoe zou kunnen, maar dat u er eigenlijk nooit ging (CGVS, p. 21). U verklaarde verder dat de politie u zou veroordelen mocht u een relatie willen met een man, maar u had geen idee welke wetten er eigenlijk zijn (CGVS, p. 22). Opmerkelijker was bovendien dat u zelfs niet op de hoogte leek van de Belgische wetgeving met betrekking tot uw geaardheid, noch kende u hier verenigingen en/of ontmoetingsplaatsen (CGVS, p. 22). Nochtans kan redelijkerwijs verwacht worden van een asielzoeker die net omwille van de beleving van zijn seksuele geaardheid, zijn huis, vrienden, familie en werk achterlaat, zich grondig informeert betreffende de relevante wetgeving in het land van opvang. **Dergelijke zorgeloosheid ondergraaft eens te meer de geloofwaardigheid van uw relaas.**

Ten vierde dient hierbij te worden opgemerkt dat het bijzonder vreemd is dat u zich niet bewust leek te zijn was van de risico's die u leek te lopen in Pakistan. Zo verklaarde u dat u uw seksuele contacten had in uw living, zonder dat uw ouders daarvan op de hoogte waren. U deed het wanneer iedereen ging slapen (CGVS, p. 21). Gevraagd waarom u dergelijke risico's zou nemen gaf u aan dat op dat moment niemand zou opstaan, het meestal op een zondag was en u het kon horen wanneer er iemand kwam (CGVS, p. 21-23). Hoe dan ook nam u een bijzonder groot risico door seksuele handelingen te stellen wanneer andere personen thuis zijn. Erop gewezen dat u uiteindelijk wel betrapt werd, gaf u zelfs aan dat u toen niet eens de deur op slot had gedaan (CGVS, p. 23). Nochtans leek u wel op de hoogte van de risico's (CGVS, p. 22). **Dergelijke onvoorzichtigheid valt hier dan ook maar moeilijk mee te rijmen.** Bovendien werd u ook gevraagd wat het standpunt was van uw religie betreffende homoseksualiteit en verklaarde u dat men het recht heeft om deze personen te doden (CGVS, p. 22). Niet alleen is het dan bijzonder ongeloofwaardig dat u dan toch dergelijke risico's zou nemen. Dat u nadien nog zelf naar een moskee zou stappen met de vraag of u met uw vriend zou mogen huwen (CGVS, p. 12), is dan ook bijzonder ongeloofwaardig. Hetgeen u eerder ontkende te hebben gedaan (CGVS, p. 12). Erop gewezen dat een dergelijk risico weinig serieus te noemen is, gaf u aan dat u enkel informeerde en deed alsof het voor iemand anders was (CGVS, p. 22), hetgeen weinig ernstig te noemen is. **Uw gebrek aan beraad hierover werpt vragen op.**

Daar geen geloof meer kan worden gehecht aan uw geaardheid, komt logischerwijs ook de geloofwaardigheid van de problemen die u hierdoor zou hebben ondervonden in het gedrang. Echter die ongeloofwaardigheid blijkt ook uit volgende vaststellingen.

Zo moet vooreerst worden opgemerkt dat u niet de waarheid heeft verteld wat betreft uw identiteit en de daarbij horende leeftijd. Zo verklaarde u ten aanzien van de DVZ geboren te zijn op 2 januari 1997 (Verklaring DVZ, 4 november 2015, p. 4). Echter, na afloop van het gehoor legde u ook nog een identiteitskaart neer (zie blauwe map). Niet alleen lijkt het hier een kopie te betreffen en kunnen deze altijd onderhevig zijn aan het mogelijke knip- en plakwerk. Bovendien blijkt uit toegevoegde informatie dat allerhande documenten in Pakistan eenvoudig te verkrijgen of na te maken zijn. Wat er ook van zij, uit die identiteitskaart blijkt ook nog eens dat u geboren zou zijn op 9 januari 1996 (zie blauwe map), waardoor de authenticiteit nog verder in het gedrang komt. Gevraagd of u dan een paspoort had, gaf u bovendien aan dat u nooit een paspoort hebt gehad (CGVS, p. 16). Vreemd genoeg had u bij de DVZ nog beweerd dat u uw paspoort op de boot richting Griekenland was verloren (Verklaring DVZ, p. 9). Hierop gewezen gaf u aan dat u dat nooit had gezegd en u het zich niet meer herinnert (CGVS, p. 16). **Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u dergelijke identiteitsdocumenten liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische asiendiensten, daar de inhoud wellicht niet zou stroken met uw verklaringen. Het CGVS acht bijgevolg uw identiteit niet aangetoond.**

Verder blijkt de ongeloofwaardigheid ook uit enkele onaannemelijkheden doorheen uw relaas. Zo verklaarde u dat u zou aangevallen worden door uw vader en u nadien zou worden vastgebonden, mishandeld en bespuugd door uw vader en broers (CGVS, p. 8-11). Vooreerst is het bijzonder vreemd dat u, die vastgebonden werd, toch nog de mogelijkheid zou hebben om telefonisch contact te onderhouden met uw partner zoals u beweerde (CGVS, p. 8). Zo had u immers zelf verklaard dat uw vader zelfs uw telefoon had afgenomen (CGVS, p. 11). Hoe dan ook, u verklaarde eveneens dat u nadien ook een paar keer zou worden losgemaakt door uw broer en u zo uw partner kon ontmoeten (CGVS, p. 10-11). Vooreerst had u eigenlijk geen idee wanneer exact u dan eigenlijk uw partner zou hebben ontmoet (CGVS, p. 11), de verklaring dat u na de ontmoeting eigenlijk gewoon weer naar huis zou zijn gekeerd (CGVS, p. 11), is weinig serieus. Immers, u had verklaard dat uw vader u wel degelijk met de dood had bedreigd (CGVS, p. 11-12). Gevraagd waarom u dan eigenlijk altijd terug naar huis zou keren gaf u aan dat u nergens anders heen kon gaan en Hanif u had aangeraden om naar huis te gaan (CGVS, p. 12). Het is echter bijzonder ongeloofwaardig dat u na dergelijke bedreiging, aanval en mishandeling nog naar huis zou terug keren. Dergelijke bewering ondermijnt ernstig de geloofwaardigheid van uw relaas. De reden dat u niet kon onderduiken bij uw vriend omdat hij een klein huis had (CGVS, p. 12), is **absoluut** niet afdoend.

Dient hierbij te worden opgemerkt dat u ten aanzien van de DVZ met geen woord hebt gerept over het feit dat u thuis werd vastgebonden en mishandeld (Vragenlijst CGVS, d.d. 4 november 2015, Vraag 3.5). Dat u hierover niets zou zeggen is bijzonder vreemd. Gezien de ernst van de feiten is het zelfs onbegrijpelijk dat u dit niet ter sprake zou brengen. Ten aanzien van het CGVS voegde u daar ook nog aan toe dat u hierdoor problemen kreeg met Jamaat-e-Dawa (CGVS, p. 8), maar ook hierover had u met geen woord gerept ten aanzien van de DVZ (Vragenlijst CGVS, Vraag 3.5). Hierop gewezen gaf u aan dat u het wel had verteld, maar dat u het kort moest houden (CGVS, p. 23). Tot slot werd u ook gevraagd of er nadien nog incidenten zijn geweest na jullie vertrek en antwoordde u nogal vreemd dat er geen incidenten meer waren geweest (CGVS, p. 13). Toen u erop gewezen werd dat, volgens uw partner, zijn broer nog met de dood werd bedreigd door uw vader (Gehoorverslag H. A. , p. 21), gaf u aan dat u daar niet van op de hoogte was (CGVS, p. 13). Dat u hier van niet op de hoogte zou zijn wijst op een bijzondere desinteresse in uw dossier en tast verder de geloofwaardigheid aan. Tot slot dient nog te worden opgemerkt dat u de eerste maal niet opdaagde voor het gehoor en hiervoor later een brief stuurde waarin u aanhaalde: "niet klaar te zijn geweest voor het interview", zonder verdere uitleg. Nochtans kan van een asielzoeker, die zijn land verlaten omwille van bovenvermelde problemen, verwacht worden dat hij hierover spontaan en zonder veel voorbereiding over zou kunnen vertellen.

Vervolgens spreken ook enkele eigenaardigheden op Facebook (FB) verder uw beweringen tegen. Zo werd u tijdens het gehoor op het CGVS geconfronteerd met een profiel waarvan u bevestigde dat het om het uwe ging (CGVS, p. 24 – zie blauwe map). Vooreerst is het vreemd dat u een publiek FB-profiel zou hebben, dit terwijl u probeert verborgen te houden voor uw ouders waar u zich zou bevinden (CGVS, p. 24). Hoe dan ook, opmerkelijk is dat op uw FB eveneens dat u single zou zijn. Vervolgens werd u geconfronteerd met een aantal foto's die op uw profiel werden teruggevonden en waarvan u bevestigde dat deze in Istanbul werden genomen (CGVS, p. 24-25). Het is dan ook bijzonder

vreemd dat dergelijke foto's respectievelijk op 1 maart 2015, 22 februari 2015 en zelfs 5 oktober 2014 geplaatst werden (zie blauwe map), dit terwijl u toen eigenlijk beweerde nog in Pakistan te verblijven (CGVS, p. 6). **Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u, reeds een aantal maanden vooraleer u zelfs uw partner nog moest ontmoeten, of voor u de problemen zou hebben ondervonden reeds in Turkije zat** (CGVS, p. 24). Hierop gewezen gaf u aan dat de datum moet fout zijn (CGVS, p. 25), hetgeen maar weinig afdoend is. Bovendien blijkt uit uw FB ook dat u lid bent van een groep voor mensen die appartementen delen in Barcelona, dit terwijl u hier nooit naartoe zou zijn gegaan (CGVS, p. 26). Bovendien blijkt ook nog eens uit uw Facebook dat u ooit zowel Mekka als Madrid zou hebben bezocht, terwijl dit nergens uit uw reisweg valt op te maken (Verklaring DVZ, p. 12). Het lijkt er dan ook bijzonder sterk op dat u Pakistan veel eerder heeft verlaten dan u ten aanzien van de Belgische asieldiensten wil doen uitschijnen. Dat u in aanloop naar uw gehoor bij het CGVS dan ook nog eens de betreffende foto's verwijderde/onzichtbaar maakte op uw profiel is tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en sterkt het vermoeden dat er meer aan de hand is dan u wil vertellen.

Tot slot blijkt uw ongeloofwaardigheid ook uit enkele eigenaardigheden die werden opgemerkt aangaande uw reisweg. Zo legde u vooreerst geen enkel document (tickets, vervoersbewijzen, foto's, ...) neer ter staving van uw reisweg (CGVS, p. 2). U had verder geen idee wanneer u exact vertrokken was en kon het niet beter plaatsen dan 3, 4 of 5 mei (CGVS, p. 19), terwijl u bij de DVZ nog had verklaard in april te zijn vertrokken (Verklaring DVZ, p. 11). **Ten slotte** voegt het CGVS ook nog toe dat u geen asiel heeft aangevraagd in de Europese landen waarlangs u reisde naar België (Verklaring DVZ, p. 8, vraag 22). Nochtans kan van iemand die beweert nood te hebben aan internationale bescherming redelijkerwijze verwacht worden dat hij die nood aanhaalt en asiel aanvraagt zodra hij daartoe de kans heeft. Dat u dit naliet in de landen die u passeerde of waarin u verbleef (zoals Griekenland) en pas in België asiel aanvroeg doet verder afbreuk aan de beweerde reden van vertrek en uw ingeroepen vrees voor vervolging.

Zoals hierboven werd geoordeeld kan er geen geloof worden gehecht aan uw beweerde homoseksuele geaardheid. Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat er in de Pakistaanse samenleving een onderscheid wordt gemaakt tussen homoseksualiteit als een geaardheid of emotionele oriëntatie enerzijds en het stellen van seksuele handelingen tussen mannen zonder dat dit een seksuele geaardheid inhoudt anderzijds. Voor zover u weleens seksuele contacten met mannen hebt gehad, zij opgemerkt dat dit op zich geen aanleiding geeft tot het in aanmerking nemen van een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt immers dat hoewel homoseksuele daden in Pakistan strafbaar zijn gesteld bij wet, gerichte strafrechtelijke vervolging vanwege de overheid in dit verband er in de praktijk nauwelijks optreedt. Verder blijkt dat hoewel homoseksualiteit een gevoelige kwestie is en niet openlijk wordt besproken, homoseksuele daden op zich hier niet zomaar aan gelijk worden gesteld, en er tegelijk vanuit de Pakistaanse maatschappij, gezien de segregatie tussen mannen en vrouwen die er heerst, een onuitgesproken sociale aanvaarding bestaat voor homoseksuele daden. Zo is het stellen van seksuele daden met andere mannen, zonder dat dit een homoseksuele geaardheid inhoudt, wijdverspreid in Pakistan en wordt dit stilzwijgend getolereerd. In dezelfde lijn is het in de Pakistaanse maatschappij ook niet ongebruikelijk, meer nog wordt het algemeen aanvaard, dat mannen publiekelijk affectie tonen tegenover elkaar.

In het onderhavige geval, wijst het onderzoek niet uit dat er in uw hoofde in geval van terugkeer naar uw land een gegronde vrees voor vervolging bestaat in de zin van de Conventie van Genève, of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De documenten die u neerlegt ter staving van uw relaas zijn niet van die aard dat ze bovenstaande appreciatie in positieve zin kunnen doen ombuigen. Het unmarried certificate voegt eveneens niets toe aan uw dossier. Zo staat hierop geen foto te zien, waardoor het onmogelijk is om uit te maken of dit document u toebehoort. Bovendien is het opmerkelijk dat een dergelijk document in het (gebrekkig) Engels zou opgesteld zijn, in een regio waar velen het Engels niet machtig zouden zijn. Dat her en der ook enkele duidelijke anomalieën zichtbaar zijn (ter hoogte van de geboortedatum), doet verder afbreuk aan de authenticiteit van dergelijk document.

Het geschreven document van uw vriend Z. (met kopie van identiteitskaart), waarin hij vermeldt dat u "zo'n persoon" bent voegt ook niets toe aan uw asielsdossier. Zo verklaarde u zelf dat Z. gewoon een

vriend van u was (CGVS, p. 17). Bovendien blijkt dergelijk document opgesteld met het oog op uw asielaanvraag (CGVS, p. 17), en draagt het aldus een gesolliciteerd karakter met zich mee.

De screenshots van de FB-pagina waaruit zou moeten blijken dat iets mis is met de datum voegen eveneens niets toe aan uw relaas. Zo gaat het enkel om kopieën en zijn deze onderhevig aan het mogelijke knip- en plakwerk. Bovendien zeggen dergelijke screenshots **niets** over een fout met een datum, wel integendeel. Hieruit zou vooreerst enkel kunnen blijken dat u al langer in België zou zijn dan u beweerde. Bovendien blijkt uit diezelfde pagina dat dergelijke berichten werden geplaatst op 9 december 2015 (zie blauwe map), en dus niet in februari zoals u wil laten uitschijnen. Eens te meer wijst dergelijk materiaal op een funest gebrek aan oprechtheid.

Alle overige documenten werden reeds eerder besproken. Documenten hebben overigens enkel een ondersteunende werking, namelijk het vermogen om een geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zich kunnen documenten niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig relaas herstellen. Het louter voorleggen van dergelijke documenten is dan ook onvoldoende.

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomende geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt evenwel duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015 verbeterd is in vergelijking met de eerdere jaren. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015-2016 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber- Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet is beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, etno-politiek geweld, sektarische clashes, en geweld tussen politie en criminelen. In 2015 was de provincie Punjab, in vergelijking met de rest van Pakistan, relatief vreedzamer. Zowel het aantal terroristische aanslagen, het aantal targeted killings, als het aantal burgerslachtoffers is er gedaald. Ook in de hoofdstad Islamabad is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen in de stad. In 2015 vonden er in de gehele stad drie aanslagen plaats, waarbij 4 doden te betreuren vielen. Uit dezelfde informatie blijkt dat het de stad Lahore nog steeds het meest getroffen wordt door geweld. Het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers blijft er evenwel laag.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan de zorgvuldigheidsplicht en de motiveringsplicht aan.

Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

In een tweede middel stelt verzoeker: *"wel status vluchteling of subsidiaire beschermingsstatus aan de orde"*.

Verzoeker vraagt in hoofddoel om hem als vluchteling te erkennen, minstens hem de subsidiaire bescherming te verlenen en dan wel de beslissing te vernietigen.

2.2. Stukken

De verzoekende partij voegt bij haar verzoekschrift nog twee mails van 2 september 2016 gericht aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat hij vervolging vreest omwille van zijn homoseksuele geaardheid. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) verzoekers verklaringen over zijn vermeende geaardheid en bewustwording allerminst kunnen overtuigen, (ii) verzoeker er niet in slaagt het Commissariaat-generaal te overtuigen ooit een homoseksuele relatie te hebben gehad noch kan er enig geloof worden gehecht aan zijn beweerde relatie met H. A., (iii)

verzoeker een bijzonder geringe kennis heeft over de homo-/biseksuele gemeenschap in Pakistan en in België, (iv) verzoeker zich niet bewust leek te zijn van de risico's die hij leek te lopen in Pakistan, (v) verzoeker niet de waarheid heeft gesproken over zijn identiteit en daarbij horende leeftijd, en (vi) de ongeloofwaardigheid van verzoekers relaas ook blijkt uit onaannemelijkheden en tegenstrijdigheden alsook vaststellingen gedaan in verband met zijn reisweg en zijn Facebookprofiel.

Uit de stukken van het administratief dossier blijkt vooreerst dat hoewel dit een essentieel element is in iedere procedure verzoeker geen authentiek bewijs neerlegt omtrent zijn identiteit of nationaliteit en hij dienaangaande geen aannemelijke verklaring heeft. Verzoeker brengt enkel een kopie bij van zijn identiteitskaart die gemakkelijk door knip- en plakwerk kan worden gefabriceerd. Hierbij kan bovendien worden vastgesteld dat de vermelde geboortedatum op dit document niet overeenstemt met de geboortedatum die verzoeker had opgegeven bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Verzoeker brengt geen begin van bewijs bij omtrent zijn reisweg en toont derhalve niet aan wanneer hij zijn land verlaten heeft en evenmin wanneer hij in België is aangekomen. Verzoeker legt tegenstrijdige verklaringen af over het feit of hij al dan niet met een legaal paspoort zou gereisd hebben. Uit het gehoorverslag van de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt immers dat verzoeker aanvankelijk verklaarde met een legaal paspoort te hebben gereisd. Dat paspoort zou hij dan onderweg op de boot naart Griekenland verloren hebben. Verzoeker verklaart vervolgens dat hij dat nooit gezegd heeft en het zich niet herinnert. Gelet op wat voorafgaat kan de commissaris-generaal dan ook gevolgd worden waar hij in de bestreden beslissing stelt dat: *"Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw identiteitsdocumenten liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische asieldiensten, daar de inhoud wellicht niet zou stroken met uw verklaringen. Het CGVS acht bijgevolg uw identiteit niet aangetoond."* Deze vaststelling op zich ondermijnt reeds op ernstige wijze de geloofwaardigheid van verzoekers asielrelaas.

Voor wat betreft verzoekers voorgehouden homoseksuele relatie met H. A. kan de commissaris-generaal eveneens worden bijgetreden waar hij stelt dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers bewering ooit een relatie te hebben gehad met voornoemde. Nadat hem gevraagd werd een beschrijving van zijn partner te geven beperkt verzoeker zich immers tot algemeenheden en clichés waaronder *"dat zijn partner goed kan praten, een goede persoon is en hem heeft gekust op het voorhoofd"*. Verzoeker wist niet wanneer zijn partner exact zou geboren zijn, noch kent hij de naam van de moeder van zijn partner en leek zelfs niet op de hoogte van de actuele biseksuele geaardheid van zijn partner.

De video die verzoeker wilde tonen tijdens het gehoor, die hij samen met zijn partner zou hebben gemaakt kan geenszins een bewijs vormen van zijn relatie met H. A.. Verzoeker gaf immers zelf aan dat hij deze video in België heeft gemaakt met het oog op zijn asielaanvraag (gehoorverslag Commissariaat-generaal, p. 25). De bestreden beslissing besluit dan ook terecht dat deze video enkel aantoonde dat verzoeker eenmalig seks heeft gehad met H. A., maar geenszins wijst op een homoseksuele relatie tussen beide.

Voorts kan worden vastgesteld dat ook de inhoud van de berichten op Facebook verzoekers verklaringen tegenspreken. Zo staat niet enkel op verzoekers Facebookprofiel te lezen dat hij vrijgezel is; een gelijkaardige status wordt vermeld op het profiel van verzoekers neef, de persoon met wie hij een homoseksuele relatie zou hebben. Bovendien blijkt de chronologie van bepaalde feiten en meer bepaald het vertrek uit Pakistan en de aankomst in Europa in hoofdte van verzoeker niet overeen te stemmen met zijn berichtgeving hierover op Facebook. De bestreden beslissing stelt hierover als volgt vast: *"Hoe dan ook, opmerkelijk is dat op uw FB eveneens dat u single zou zijn. Vervolgens werd u geconfronteerd met een aantal foto's die op uw profiel werden teruggevonden en waarvan u bevestigde dat deze in Istanbul werden genomen (CGVS, p. 24-25). Het is dan ook bijzonder vreemd dat dergelijke foto's respectievelijk op 1 maart 2015, 22 februari 2015 en zelfs 5 oktober 2014 geplaatst werden (zie blauwe map), dit terwijl u toen eigenlijk beweerde nog in Pakistan te verblijven (CGVS, p. 6). Het is dan ook bijzonder opmerkelijk dat u, reeds een aantal maanden vooraleer u zelfs uw partner nog moest ontmoeten, of voor u de problemen zou hebben ondervonden reeds in Turkije zat (CGVS, p. 24). Hierop gewezen gaf u aan dat de datum moet fout zijn (CGVS, p. 25), hetgeen maar weinig afdoend is. Bovendien blijkt uit uw FB ook dat u lid bent van een groep voor mensen die appartementen delen in Barcelona, dit terwijl u hier nooit naartoe zou zijn gegaan (CGVS, p. 26). Bovendien blijkt ook nog eens uit uw Facebook dat u ooit zowel Mekka als Madrid zou hebben bezocht, terwijl dit nergens uit uw reisweg valt op te maken (Verklaring DVZ, p. 12). Het lijkt er dan ook bijzonder sterk op dat u Pakistan veel eerder heeft verlaten dan u ten aanzien van de Belgische asieldiensten wil doen uitschijnen. Dat u in aanloop naar uw gehoor bij het CGVS dan ook nog eens de betreffende foto's verwijderde/onzichtbaar maakte op uw profiel is tekenend voor uw gebrek aan oprechtheid en sterkt het vermoeden dat er meer aan de hand is dan u wil vertellen."*

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift twee Facebookberichten en herhaalt dat zij beiden “vermoeden” dat er een verkeerde datum ingesteld was op de PC van het internetcafé in Turkije waarin een aantal foto’s werden geüpload op Facebook.

Niet enkel kan worden vastgesteld dat er in hoofde van verzoeker en zijn neef slechts een vermoeden bestaat dat de oorzaak hiervan moet gezocht worden in het feit dat er iets misgelopen is met de datum van het internetcafé, verzoekers brengen hoe dan ook geen enkel concreet element bij om hun beweringen te staven. De vaststelling bovendien dat verzoeker deze foto’s in de aanloop van zijn eigen gehoor verwijderde toont een manifest aan oprechtheid aan en doet vermoeden dat men dergelijke foto’s liever niet kenbaar wenste te maken omdat verzoeker en zijn beweerde partner, Pakistan al veel eerder hebben verlaten dan dat zij beweren. Deze vaststelling ondermijnt de geloofwaardigheid van het relaas op fundamentele wijze.

Gelet op wat voorafgaat kan er geen geloof worden gehecht aan verzoekers bewering een homoseksuele relatie te hebben gehad met zijn neef in Pakistan en bijgevolg evenmin aan de problemen die hieraan beweerdelijk verbonden waren.

Geheel ten overvloede en voor zover er nog twijfels zouden zijn over verzoekers homoseksuele geaardheid dient te worden benadrukt dat de bestreden beslissing ten slotte stelt dat uit de informatie toegevoegd aan het administratief dossier blijkt dat *“Volledigheidshalve moet worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaatgeneraal beschikt en waarvan een kopie bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt dat er in de Pakistaanse samenleving een onderscheid wordt gemaakt tussen homoseksualiteit als een geaardheid of emotionele oriëntatie enerzijds en het stellen van seksuele handelingen tussen mannen zonder dat dit een seksuele geaardheid inhoudt anderzijds. Voor zover u weleens seksuele contacten met mannen hebt gehad, zij opgemerkt dat dit op zich geen aanleiding geeft tot het in aanmerking nemen van een vluchtelingenrechtelijke vrees voor vervolging. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratieve dossier blijkt immers dat hoewel homoseksuele daden in Pakistan strafbaar zijn gesteld bij wet, gerichte strafrechtelijke vervolging vanwege de overheid in dit verband er in de praktijk nauwelijks optreedt. Verder blijkt dat hoewel homoseksualiteit een gevoelige kwestie is en niet openlijk wordt besproken, homoseksuele daden op zich hier niet zomaar aan gelijk worden gesteld, en er tegelijk vanuit de Pakistaanse maatschappij, gezien de segregatie tussen mannen en vrouwen die er heerst, een onuitgesproken sociale aanvaarding bestaat voor homoseksuele daden. Zo is het stellen van seksuele daden met andere mannen, zonder dat dit een homoseksuele geaardheid inhoudt, wijdverspreid in Pakistan en wordt dit stilzwijgend getolereerd. In dezelfde lijn is het in de Pakistaanse maatschappij ook niet ongebruikelijk, meer nog wordt het algemeen aanvaard, dat mannen publiekelijk affectie tonen tegenover elkaar.”*

Gelet op wat vooraf gaat maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas bestaan er geen zwaarwegende gronden om aan te nemen dat verzoeker bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is de bestreden beslissing als volgt gemotiveerd: *“Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie uitgevoerd door CEDOCA blijkt dat het gros van het geweld dat in Pakistan plaatsvindt kan toegeschreven worden aan de terreurorganisaties die in het land actief zijn. De terreuraanslagen die in Pakistan plaatsvinden zijn evenwel doorgaans doelgericht van aard, waarbij voornamelijk leden van de veiligheidsdiensten en het leger, leden van religieuze minderheden en politici geviséerd worden. De aard van het gebruikte geweld zorgt er echter voor dat er soms ook willekeurige slachtoffers vallen. Daarnaast vinden er in Pakistan soms grootschalige aanslagen plaats die als doel hebben om een maximaal aantal slachtoffers te maken binnen een bepaalde gemeenschap. Doorgaans vormen religieuze minderheden, en dan vooral de sjiitische moslims, hierbij het doelwit. Dergelijke aanslagen zijn echter eerder uitzondering dan regel.*

Uit de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier), blijkt evenwel duidelijk dat de veiligheidssituatie in geheel Pakistan in 2015

verbeterd is in vergelijking met de eerdere jaren. Uit dezelfde informatie blijkt echter ook dat veiligheidssituatie in bepaalde Pakistaanse regio's anno 2015-2016 problematisch blijft. Het noordwesten van Pakistan wordt nog steeds geteisterd door een open strijd tussen extremistische elementen en regeringstroepen. Uit dezelfde informatie blijkt echter dat het hier om een uiterst lokaal conflict gaat, dat zich hoofdzakelijk afspeelt in de grensregio tussen Pakistan en Afghanistan, meer bepaald in de Federally Administered Tribal Areas (FATA) en in mindere mate in Khyber- Pakhtunkwa (KP). Hoewel de situatie in de provincies Punjab, Sindh, Balochistan, en in Pakistan controlled Kashmir (PcK) verontrustend en zorgwekkend kan voorkomen, is de omvang en de intensiteit van het geweld er beduidend lager dan in het noordwesten van Pakistan. Daar het geweldsniveau en de impact van het geweld in Pakistan regionaal erg verschillend te zijn, dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Pakistan, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Punjab te worden beoordeeld.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat de omvang van het geweld dat zich in de provincie Punjab voordoet is beperkter dan het geweld dat in Khyber- Pakhtunkwa, FATA en Sindh plaatsvindt. Het geweld in de provincie neemt er de vorm aan van terroristische aanslagen, sektarisch geweld, ethno-politiek geweld, sektarische clashes, en geweld tussen politie en criminelen. In 2015 was de provincie Punjab, in vergelijking met de rest van Pakistan, relatief vreedzamer. Zowel het aantal terroristische aanslagen, het aantal targeted killings, als het aantal burgerslachtoffers is er gedaald. Ook in de hoofdstad Islamabad is er sprake van een opvallende daling in het aantal terroristische aanslagen in de stad. In 2015 vonden er in de gehele stad drie aanslagen plaats, waarbij 4 doden te betreuren vielen. Uit dezelfde informatie blijkt dat het de stad Lahore nog steeds het meest getroffen wordt door geweld. Het aantal conflictgerelateerde burgerslachtoffers blijft er evenwel laag.

Er dient aldus geconcludeerd te worden dat, hoewel er zich in de provincie Punjab met enige regelmaat incidenten voordoen, er geen gewag kan worden gemaakt van een situatie van "open combat" of van hevige en voortdurende of onderbroken gevechten, noch kan gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld in de provincie Punjab dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op de artikel 48/4, § 2, c) van de vreemdelingenwet bedoelde ernstige bedreiging."

Verzoeker weerlegt dit motief niet zodat dit onverminderd overeind blijft en door de Raad wordt beschouwd als zijnde hier hernomen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 *juncto* artikel 48/3 van de vreemdelingenwet noch een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.4. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift de bestreden beslissing te vernietigen. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Het ontbreekt de Raad immers niet aan essentiële elementen om te komen tot de in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 1° van de vreemdelingenwet bedoelde bevestiging of hervorming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen februari tweeduizend zeventien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER